

Državni zakonik

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XIV. — Izdan in razposlan dne 5. maja 1874.

47.

Ukaz ministerstva za poljedelstvo in finance od 23. aprila 1874,

o potnih pristojbinah postavljenem pri rudarstvenih oblastvih in o pristojbinah zvedencem (veščakom) pri komisijah rudarstvenih oblastev.

Na podlogi najvišje odloke od 15. aprila 1874 izdaje ministerstvo za poljedelstvo po domembi s finančnim ministerstvom o priliki dovršene preuredbe rudarstvenih oblastev po postavi od 21. julija 1871 (Drž. zak. št. 77) in z ozirom na posebnosti rudarsko-oblastvene službe naslednji propis o potnih pristojbinah postavljenem pri rudarstvenih oblastvih (rudarstvenih glavarstvih in okrožnih [revirskih] uradih), potem o pristojbinah zvedencem, ki se prevzemajo k rudarsko-oblastvenim komisijam :

§. 1.

Dijete uradnikov in vajencev (elevov).

a) V tozemstvu.

Polne dijete po razredu pristojé rudarsko-oblastvenim uradnikom in vajencem pri vseh komisijah zunaj kraja, kjer jim je uradovišče, in pri drugih službenih potih tedaj, kadar je mesto, kamor se podadó, čez dve milji oddaljeno od uradovišča, ali pri manjših daljavah, kadar morajo tamkaj čez noč ostati.

Ako je pa kraj, kamor idejo, samo dve milji daleč od uradovišča in jim tudi nij treba čez moč ostajati, tedaj pristoji uradnikom in vajencem samo omejena dijeta (dnevščina).

Naslednji razkazek obsega odmero polne in omejene dijete:

Činovni razred	Polna		Omejena	
	d i j e t a			
	gl.	kr.	gl.	kr.
V.	10	50	6	.
VI.	8	.	5	.
VII.	6	50	4	50
VIII.	5	.	4	.
IX.	4	.	3	50
X.	3	50	3	.
XI.	3	.	2	.

§. 2.

b) V kaki vnanji deželi.

Pri službenem potovanji po vnanjih deželah sme ministerstvo za poljedelstvo po dogovoru s finančnim ministerstvom z ozirom na ondukajšnje razmere, za vsak slučaj posebej porazredne dijete primerno zvišati do dvojne njihove vsote.

§. 3.

c) V slučajih bolezní.

Uradniki ali vajenci, kateri zunaj kraja, kjer imajo uradovišče, na komisiji ali drugi službeni poti obolé, ko niso tega krivi, ter zaradi tega nekaj časa ne morejo službenega opravka nadaljevati ali dokončati, smejo, na tanko izkazavši zadržek, zahtevati polne dijete po razredu tudi za ta čas, dokler so bolni.

Ali te dijete se ne morejo jemati nego od uradovnega pavšala za poti.

§. 4.

d) Pri povišanem naslovu.

S podelitvijo višjega naslova in značaja uradnik ne dobiva pravice do višjih dijet ali voznih troškov.

Takovemu uradniku pristoji samo tista porazredna dijeta in povračba voznih troškov, ki je primerna njegovi resnični službi.

§. 5.

Dijete in vozni troškovi za vajence rudarstvenega stavstva.

Vajence rudarskega stavstva je, — kar se tiče dijet in voznih troškov, — enačiti z uradniki XI. činovnega razreda; adjuťum naj se jim od dijet ne odšteva.

§. 6.

Vozni troškovi uradnikov in vajencev.**a) Po železnicah in na ladijah parnicah.**

Pri službenih potih, ki se dadó celo ali deloma po železnicah ali na ladijah parnicah storiti, smejo uradniki in vajenci gledé kosa, katerega na železnici, oziroma parnici odmaknejo, v imenu voznih troškov zaračunjati samo troške, ki so jih za železnico, oziroma parnico res plačali, in sicer na železnicah uradniki V., VI. in VII. činovnega razreda po prvem, a uradniki VIII. do vštevno XI. činovnega razreda in vajenci rudarskega stavstva po drugem voznem razredu; na ladijah parnicah pa vsi brez ozira na činovni razred po vozni ceni prvega razreda.

§. 7.

Po železnicah naj se uradniki in vajenci poslužujejo poštних vlakov in sploh vlakov za ljudi, po okolnostih tudi meševitih vlakov. Kurirskih in brzih vlakov ne smejo rabiti nego samo tedaj, kadar je komisijski posel tako silen ali če jim je to izrečno ukazano, ali če se uradna dela dadó prej dokončati, ako se rabijo zdaj navadni zdaj brzni vlaki.

§. 8.

Kadar v eno in isto mer drži po več železnic, ali kjer je v isto mer moči poslužiti se ali železnice ali ladije parnice, voziti se je po tisti poti, po kateri bode z ozirom na čas manj troška.

§. 9.

b) Vožnja do in od kolodvorov in pristajališč ladij parnic.

Za vožnje do in od kolodvorov ali do in od parniških pristajališč dopušča se zaračunjati v vsakem kraji navadno voznino za voz z dvema konjema takó, da bode tam, kjer biva tarifa po gosposki ustanovljena, ta tarifa, v drugih krajih pa vsota navadne voznine, uradno poizvedena, veljala za neprestopno maksimalno mejo.

Za odpravo zvežnja sme se po čez en goldinar zaračunati.

§. 10.

c) Po poštних ali drugih cestah in potih.

Kadar se uradniki in vajenci ne vozijo po železnici ali na ladiji parnici, smejo oni, potujóč službeno, zaračunati polne poštne pristojbine ali miljarine po dolgosti res odrinene poti.

§. 11.

a) Polne poštne pristojbine.

Polne poštne pristojbine se dovoljujejo:

- a) Kadar je kraj komisije čez miljo proč od uradnikovega ali vajenčevega uradovišča ter nij bilo mogoče voziti se po železnici ali na ladiji parnici;

- b) kadar se porabi železnica ali ladija parnica pa je mesto komisijsko, oziroma uradovišče čez miljo daleč od železnične postaje ali parničnega pristajališča; zadnjič
- c) kadar je časno bivališče, kamor mora uradnik ali vajenec pri komisijah dalj časa trpečih vsak dan nazaj hoditi, — ker drugod ne dobi stanišča, kakor se to lahko pripeti n. pr. v planinskih krajih, — čez eno miljo oddaljeno od kraja, kjer komisija posluje.

§. 12.

Polne pošne pristojbine so razvidne iz vsakokratnih razglasil c. kr. trgovinskega ministerstva o pošni jezdini (za ekstrapošte in posebne brzovožnje) s pritičnimi pristojbinami vred.

Rudarsko-oblastveni uradniki, brez razločka činovnega razreda, smejo zaračunjati po dva konja.

§. 13.

β) Miljárina.

Miljárina pristoji uradnikom in vajencem službeno potujočim, kadar so kraji v §. 11 pod a), b) in c) omenjeni samo eno miljo ali še manj vsak sebi in kadar torej odrinjena cesta nij večje dolgosti.

Miljárine je po osemdeset krajcarjev od vsakega konja in od vsake milje poti tje in nazaj.

§. 14.

Preživnina (popotnica) dijurnistom.

Dijurnisti, kateri bi uradnike pri komisijah kot aktuvarji ali pomočniki za merjenje, posnemanje i.t.d. spremljali, imajo pravico na preživnino, namreč ali dva goldinarja ali pa pol drugi goldinar vsak dan, po tem kakor sme uradnik v enakih okolišnih ali polne ali pa samo omejene dijete zaračunjati (§. 1).

Po železnicah smejo dijurnisti tretji in na ladjah parnicah drugi razred zaračunjati.

Dijurnum se od preživnine ne odbija.

§. 15.

Preživnine in hodarine uradnim služabnikom.

Uradni služabniki naj se pod odgovornostjo uradnega načelnika brez posebne potrebe službeno nikamor ne odpošljajo.

Kadar se pa iznimkoma kam odpošljejo in posebno, če uradnike kam spremljajo, imajo pravico do preživnine in po okolišnih tudi do hodnine.

Preživnine jim se odmerja na dan ali po goldinar ali pa po sedemdeset krajcarjev, po tem kakor v enakih okolišnih pristojé uradnikom ali polne ali nepopolne dijete (§. 1).

Hodnine je po petdeset krajcarjev za vsako miljo hoda tje in nazaj.

Kadar je odposlanim uradnim služabnikom opraviti po več službenih naročil na raznih mestéh, pristoji jim hodnina po celem potu, ki ga v pravšem redu odrinejo.

Kadar je služabnikom službeno potujočim mogoče celoma ali deloma poslužiti se železnice ali pa ladije parnice, tedaj smejo gledé kosá, kolikor se po železnici ali na ladiji vozijo, zaračunjati samo troške, ki so jih res imeli od vožnje po železnici, oziroma na ladiji parnici, in to pri železnicah po tretjem voznem razredu, a pri ladijah parnicah po drugem razredu.

Kjer je moči porabiti druge prilike, kakor je n. pr. omnibus, voz dostavnik i.t.d., naj se služabniki vozijo na njih. V tacih slučajih pa je plačano voznino namesto hodárine v račun postavljeni.

§. 16.

Kadar več njih vkupno zaradi službe potuje.

Kadar je več postavljenecem službeno oditi v isti čas in na isto mesto, tedaj so dolžni vkupno potovati ter poslužiti se ene in iste prilike.

V tacih slučajih se vzema, da ima voz z dvema konjema dovolj prostora za tri osebe.

Vozne troške je pri vkupnem službenem potovanji samo enkrat zaračunjati.

Potni partikular naj položi po činu najvišji uradnik, in kadar je med vkupno potujočimi več njih enacega čina, tisti med njimi, kateri najdalj časa služi. Partikularju je pridejati konsignacijo pristojbin idočih sopotnikom.

§. 17.

Koliko poti je na dan odriniti.

Odposlani uradnik je dolžan, po poštnih in drugih cestah in potih v poletnih mesecih (od 1. aprila do konec septembra) vsaj po deset, in v zimskih mesecih (od 1. oktobra do konec marcija) najmanj po osem milj, a na železnicah in parnicah kolikor je mogoče veliko daljavo na dan odriniti.

Po železnicah naj se uradnik nepretrgoma vozi s podnevnimi vlaki, ki idejo proti kraju, kamor je on namenjen.

Kadar je službeni posel tako silen, da je to potrebno, ali kadar je uradniku v ukazu, s katerim je kam odposlan, posebej naročeno, mora se poslužiti tudi ponočnih vlakov.

§. 18.

Presežek teže pri zvežnjih na železnicah in ladijah parnicah.

Težnega presežka pri zvežnjih čez pravilno težo, katera je po voznem redu železnice ali ladije parnice prosta takse, sme se k večjemu do enega colnega centa zaračunjati:

- a) kadar se s seboj vzamejo merilni instrumenti velike teže in znamenitega obsežka;
- b) kadar kdo službeno odpotuje v daljne kraje, kjer mu bode, kakor kaže, dalj časa ostati. Potnim partikularjem nij treba prilagati spričeb o opravljenih plačilih.

§. 19.

Troški za prevoz instrumentov i.t.d.

Kadar kdo službeno kam potuje, za kar mu je po §. 13 zaračunjati miljárine, pa mora s sabo vzeti merilne in jamomerske instrumente, mape ali jamska oblačíla, dovoljuje mu se za njih prevožnjo tje in nazaj vselej po en goldinar.

Kadar se pa zaračunjajo polne poštne pristojbine po §. 11 tega propisa, tedaj prestane pravica do povračila troškov za vožnjo s sabo vzetih instrumentov, map in jamskih oblačíl.

§. 20.

Mostárine in cestárine.

Uradniki in vajenci službeno potujoči imajo pravico, vse cestnine in mostnine, ki jih je plačati na postajah po prevoženi cesti, sprejemati v svoje potne partikularje.

Izkazovanje tega potroška z boletami se odpušča.

§. 21.

Potrčila milj.

Kadar kdo službeno potuje po drugih cestah in ne po železnicah ali na ladiji parnici niti po poštnih cestah, mora se to, kar je v potnih partikularjih povedano o daljavah, opirati na poštno karto ali mapo, na uradna razkazíla milj, ali zadnjič na potrdílo dotičnih političnih ali upravnih oblastev.

§. 22.

Izkaz vsakdanjega dela službeno potujočih.

Komisije naj se kolikor je moči pospešujejo, da ne bodo ni za dan dalje trpele, nego je neogibna potreba.

V dokaz tega morajo odposlani uradniki, ako kam službeno odidejo za dalj časa nego en sam dan, v potnih partikularjih poočítiti, koliko so vsak dan storili.

§. 23.

Ponapredščine v imenu komisijskih troškov.

Kadar je rudarstvenemu oblastvu ukazati vnanje uradno delo, ker je kaka stranka takó prosila, sme ono od stranke zahtevati, da odšteje primerno ponapredščino za komisijske troške, o čemer se pozneje naredí račun (§. 27).

Plačane ponapredščine je pri vsakem oblastvu posebej zapisavati.

Kadar se službena pot opravi v javnem interesu ob državnem trošku in z dolžnostjo, predložiti potni partikular, sme se izposlanemu uradniku ali vajencu, ako za to prosi, potna ponapredščina, ki ne prestopa dveh tretjin verjetnih partikularnih troškov, izročiti iz uradovnega pavšala proti temu, da se prejem brž potrdi in v računu pavšalne blagajnice poočíti.

§. 24.

Pravica do potnine sploh.

Zgoraj omenjene pristojbine smejo rudarsko-oblastveni uradniki in vajenci, dijurnisti in služniki zahtevati v vseh slučajih, kjer je sploh dopuščeno potne pristojbine zaračunjati, brez razločka, ali so kam odpotovali v javnem ali privatnem interesu, uradoma ali na zaprosbo kake stranke, po voznih ali nevoznih potih, z vozom, na konji jahaje ali peš.

§. 25.

Pristojbine zvedenim možém (veščakom).

Zvedencem, kateri se bodi na prošnjo kake stranke bodi uradoma k rudarsko-oblastvenim komisijam privzemajo, določuje pristojbine rudarstveno glavarstvo za vsak slučaj posebej z ozirom na njihove osebne razmere, na večjo ali manjšo daljavo do komisijnega mesta od njih prebivališča, na to, koliko časa so prebili v komisiji, in naposled, koliko dela in kakšno delo so imeli v njej.

Kadar ide za uradno potrjene rudarstvene inženirje ali merčine, držati se je veljavne tarife.

§. 26.

Potni partikularji.**a) Rok za predložbo.**

Vrnivši se s službene poti dolžan je uradnik ali vajenec, v štirinajstih dnevih po tem ko je nazaj prišel v svojo uradovišče, podati svoj potni partikular za se in svoje spremljalce, če je katerega imel, in pa račun o pristojbinah privzetim zvedenim možém.

Ako partikular prepozno položi, mora to opravičiti. Ako take opravičbe ni ali če se najde, da ni dovoljna, naj se partikular zavrne.

O porabi povprečnih vsot odkazanih v popotne troške okrožnim uradnikom po §. 12 postave od 21. julija 1871 (Drž. zak. št. 77) polaga se samo tedaj račun s pravimi partikularji, če so jim se te vsote izrečno s tem odkazale, da so dolžni tako zaračunjati jih.

Kadar okrožnemu uradniku pravni zadržek brani, opraviti dolžno službeno pot, ter jo mora namestnik opraviti, tedaj naj se potni pavšal, odkazan prvemu brez omenjene dolžnosti, odzame po meri, kolikor službene poti mu je namestnik storil, a s tem naj se, kar se tiče njegovih potnih pristojbin, postopa po sploh veljajočih propisih; on je torej tudi dolžan predlagati potne partikularje o svojem službenem potovanji.

§. 27.

b) Pretres partikularjev in nakaz dotičnih troškov.

Potne partikularje v rečéh, ki se tičejo strank, naj rudarstvena glavarstva pretresejo, in troške, ki se najdejo propisu primerni, ali katere ugotové, naj z ozirom na že odštete ponapredščine (§. 23), po besedah §. 234 občne rudarske

postave tistim strankam, ki so dale povod službenemu potovanju, v plačilo naložé in oziroma med stranke po razmerji porazdelé.

Kar bi od plačanih ponapredščin, odbivši ugotovljene v partikularji razkazane troške, še ostalo, treba je strankam v gotovini nazaj dati.

§. 28.

Partikularje o tistih službenih potih, ki jih je bilo treba v interesu in ob trošku c. kr. uprav državnih rudnikov in solin kot strank, je se strani rudarstvenih glavarstev potrditi s pristavkom, da je službeno potovanje bilo potrebno in koliko časa je trpelo, in po tem precej poslati v pretres in ugotovilo rudarskemu strokovno-računskemu oddelku v ministerstvu za poljedelstvo.

Izhod pretresa daje se na znanje rudarskim glavarstvom, katera po tem naredé, kar je potrebno, da ugotovljene troške dotična c. kr. rudniška blagajnica po §. 234 o. r. p. izplača.

§. 29.

Partikularje o službenih potih, ki jih uradniki rudarstvenih glavarstev v službenem interesu in sosebno zaradi pregleda okrožnih rudarskih uradov in rudnikov opravijo, in pri katerih se troški zalagajo z dovoljenimi v to dijetnimi in potninskimi pavšali rudarskih glavarstev, naj ta glavarstva pretehtajo ter naj troške propisom primerne ali v čisto dejane iz uradnih pavšalov izročé, z ozirom na kako ponapredščino, ako bi bila na to dana.

§. 30.

Partikularje rudarsko-glavarstvenih in okrožnih uradnikov, po tem vajencev o drugih in sosebno takih službenih potih, ki se polagajo ob preseljevanji, naj rudarstvena glavarstva predlagajo ministerstvu poljedelstva, da jih ono pretresti dá in ugotovljene troške odobri.

Rudarstvena glavarstva naj na takih partikularjih potrdijo, da je službeno potovanje bilo potrebno, a pri preseljevanji še tudi, da je resnično to, kar pokladatelj partikularja pravi o ženi, da jo je s sabo vzel in o številu in dobi svojih s sabo vzetih, še pod očetovsko skrbjo stoječih otrôk, in o svojih privatnih služabnikih.

§. 31.

Vzklici do višjih oblastev proti plačilnim nalogom in proti temu, če se komu kaj v partikularji zaračunjenih troškov utrga.

Vsaka stranka, kateri se naloži plačilo komisijskih troškov, sme zahtevati vpogled v dotični partikular ali pa prepisek partikularja.

Na voljo ji je, ako bi menila, da ji plačilni nalog sploh ali pa njej pripisani znesek dela krivico, proti temu vzklicati se pri dotičnem rudarstvenem glavarstvu, v tridesetih dnevih, roku po §. 231 o. r. p. ustanovljenem, števisi od dne, katerega ji je plačilni nalog vročen.

Tudi pokladatelj partikularja sme, ako se mu zaračunjene potne pristojbine kje in kako izpodbijajo, vzklicati se v tridesetih dnevih od dne, katerega mu je vročen razpis, naznanjujoči mu odbitek.

§. 32.

Službene podstavila (substitucije) in preselila.

Občni propisi o službenih podstavilih in preselilih veljajo tudi za postavljenice rudarstvenih oblastev.

S troški združene službene podstavitve je treba kolikor je koli mogoče okrajševati.

Ker rudarski vajenci nimajo določenega uradovišča, marveč morajo, kakor službena potreba nanese, služiti pri vsakem rudarstvenem oblastvu, in ker se oni predstavljajo zaradi izomike, tedaj v svojo korist, torej smejo oni, kadar se uradoma premestijo, zahtevati samo, da se jim povrnejo potni troškovi po propisih in pa dijete za čas potovanja, a ne tudi, da bi se jim premična oprava odškodovala.

§. 33.

Razveljavljanje nekaterih starejših določil.

Paragraf 119 propisa od 25. septembra 1854 v zvršitev občne rudarske postave in ukaz poljedelskega in finančnega ministerstva od 19. julija 1868 (Drž. zak. št. 109) izgubita s tem svojo moč.

Takisto tudi ukaz finančnega ministerstva od 10. oktobra 1858, št. 51000 (Ukaznik finančnega ministerstva št. 49, stran 390) ne bode več veljal za postavljenice rudarstvenih oblastev.

Pretis s. r.

Chlumecky s. r.

